

Andrea Beyer Holms tale om drenge- og pigefarver til Nordisk Talefest

Taler

Andrea Beyer Holm
Gymnasieelev

Dato

12. maj 2023

Sted

Skamlingsbanken, Kolding

Har du nogensinde hørt om drengefarver og pigefarver?

Det vil jeg vædde med, at du har, for det er to meget almindelige ord i vores hverdag. Men hvem bestemmer, hvad der er drengefarver, og hvad der er pigefarver?

Når jeg siger det, tænker du måske "Jamen det er jo kun børn, der siger sådan noget". Men hvem lærer vores børn, hvad der er drengefarver og pigefarver? Og hvorfor er kagen blå, når det er en dreng, og lyserød når det er en pige?

Jeg tænkte længe over hvorfor nogle ting bare er "pigede", og andre bare er "drengede". For jeg kunne ikke modbevise det. Jeg kan selv lide lyserød og tøj og makeup. Jeg legede med dukker, og jeg interesserer mig slet ikke for biler eller for værktøj.

Sidste jul fik jeg en kalender i gave. Jeg blev virkelig glad for den, og jeg ville gerne have den op at hænge på min væg, så snart jeg vågnede dagen efter. Problemet var bare, at min far ikke var hjemme. Jeg løb straks ned til min mor, for at høre hvornår han kom hjem, så han kunne hjælpe mig, og til det svarede hun: "Det kan du godt gøre selv".

Og jeg kan huske, at jeg gik helt i baglås, for jeg havde aldrig før prøvet at slå et søm i væggen. For det var bare det, der skulle til, ét lille søm i væggen. Min mor stod fast på, at jeg selv skulle gøre det, og det gjorde jeg da også. Det var nemt. Så hvorfor troede jeg, at jeg ikke kunne gøre det?

Af samme grund som at kagen var lyserød til min barnedåb. Det er noget der bliver indprentet i os, fra vi er helt små, når fremmede kigger ned i barnevognen

og udbryder ”Sikke en fin lille pige”, når de ser en baby i lyserød sparkedragt.

Jeg siger ikke, at der er noget galt i at passe ind i kønsnormerne. Det gør jeg jo selv. Det jeg siger er, at vi ikke bør presse dem ned over hovedet på vores børn allerede fra fødslen. Jeg siger heller ikke, at vi ikke må lege med dukker med vores døtre og biler med vores sønner, men vi bør ikke nægte vores børn noget som helst på baggrund af forældede kønsstereotyper. En dreng er ikke mindre værd, hvis han leger med barbie dukker. En pige er ikke mindre værd, hvis hun ikke vil være mor.

Og det gælder ikke bare den vej men også den anden. Jeg kan ikke være den eneste, der er træt af at høre ”Er der nogle stærke drenge, der kan hjælpe til her?”

Hvorfor troede jeg, at jeg ikke kunne slå et søm i væggen?

Det var ikke, fordi jeg er født som pige. Det var fordi verden omkring mig, fortæller mig hvad jeg kan, og hvad jeg ikke kan. Og det er jeg træt af. Jeg er ikke i tvivl om, at piger kan gøre alt det, drenge kan. Og at drenge kan gøre alt det, piger kan. For det handler slet ikke om vores biologi. Det handler om vores mindset.

Vi er heldigvis allerede på vej mod forandring. Og det gør mig oprigtigt glad, når jeg hører mine mindre søstre sige, at der altså ikke er noget der hedder ”drengefarver” og ”pigefarver”. Og det gør mig glad, når vores tv-shows viser stærke kvinder og følsomme mænd. Men det gør mig trist, når jeg ser at Danmark ligger nummer 32 på World Economic Forums liste over mest ligestillede lande, når vores nabolande ligger i top 10. Det kan vi ikke ignorere. Hvordan kan det være, at vi ligger øverst på så mange andre lister, men ikke den her? Vi er på vej mod ligestilling, ja, men vi er ikke i mål endnu.

Jeg håber at mine små søstre, når vokser op, vil de tage hammeren i hånden, og med selvsikkerhed slå et søm i væggen. Det håber jeg at alle børn vil.

Jeg ved at vi kan få det til at ske. Hvis du køber det sødeste tøjdyr til din nevø - uanset farven. Hvis du spørger ind til kønnet i stedet for at antage, næste gang du møder et barn i lyserød. Det er ikke svært, det er de små ting der gør den store forskel.

Kilde

Tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Talefest

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/andrea-beyer-holms-tale-til-nordisk-talefest>